

tragte som havende sit Ophold i Kommunen. Den i Paragrafen fra Reglen om Affattelsen af Regninger over tilstaaet Fattigunderstøttelse gjorde Undtagelse, hvorefter der af offentlige Sygehuse, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, ikke kan fordres nogen Paavisaening af de for den Syge paaløbne enkelte Udgifter, maa anses stemmende med Sagens Natur, idet de enkelte Udgifter ikke kunne udfyldes for hver især af de Personer, der have været under Lægebehandling.

Reglen i § 53, 1ste Stykke, om Opholds- og Forsørgelseskommunens Afgang til at forlange Fattige hjemsendte, indeholder for saavidt ikke nogen Afvigelse fra, hvad der er gjældende, som de nævnte Kommuner ogsaa nu have den ommeldte Ret, naar den Understøttelse, der ydes en Trængende, ikke maa betragtes som blot midlertidig. Paa Grund af den særdeles indgribende Betydning, den Kommunerne i den omhandlede Henseende tilkommende Ret har for de paagjældende Personer, er det imidlertid anset ønskeligt at give en bestemt Regel for, naar Hjemsendelse kan finde Sted. Da den Kommune, som i Henhold til Paragrafens sidste Stykke, hvorom Bemærkning er gjort ved § 24, skal betale Underhold for Børn, der have Ophold andetsteds, maa være sikket imod overdrevne Fordringer fra Opholdskommunens Side, er det foreskrevet, at Doversørigheden skal fastsætte Underholdningsbeløbet Størrelse.

De i §§ 54—59 indeholdte Bestemmelser om Hjemsendelsesmaaden og de dermed i Forbindelse staaende Omkostningers Afholdelse ere i det Væsentlige stemmende med de nu gjældende Regler, jfr. Lov af 14de Marts 1867 og Indenrigsministeriets Cirkulære af 6te Januar 1868 (Departementstidenden for f. U. Side 25—26).

Personer, der ere blevne straffede for Beteri og Løsgænger, skulle for Tiden, jfr. ovennævnte Cirkulære Post 1, ikkun hjemsendes, naar de ved Løsladelsen befindes at være uden Subsistensmidler, og Hjemsendelsen skal da ske til Forsørgelseskommunen. Efter Lovforslagets § 58, 1ste Stykke, skulle derimod deslige Personer altid hjemsendes, idet man er gaaet ud fra, at disse altid maa betragtes som værende uden Subsistensmidler,

hvorhos Hjemsendelsen ordentligvis skal ske til den Kommune, i hvilken den Paagjældende eller hans Forsørger havde fast Ophold, den Gang Straffen idømtes, hvilken Regel anses bedst stemmende med Forholdets Natur. Bestemmelsen i § 58 afviger derhos fra den hidtilværende Ordning, dels forsaavidt Hjemsendelsen af Beterer og Løsgængere i visse Tilfælde er overdraget til vedkommende Politimester uden Mellemkomst af noget Fattigvæsen, dels forsaavidt vedkommende Politimester i de Tilfælde, i hvilke han ikke direkte kan iværksætte Hjemsendelsen, skal afgive den Paagjældende til Hjemsendelse til Fattigvæsenet paa Straffestedet istedetfor til Fattigvæsenet paa Anholdelsesstedet, hvilket stundom kan være forbundet med praktiske Vanstueligheder og let fordyrer Hjemsendelsesomkostningerne.

Bestemmelsen i § 58, 2det Stykke, angaaende Personer, der ere straffede for andre Forbrydelser, uden i Forbindelse hermed at have været straffede for Beteri eller Løsgænger, gaar ligeledes ud paa, at den, der ifølge de der givne Regler skal hjemsendes, ikke ubetinget skal hjemsendes til Forsørgelsesstedet, idet den Paagjældende, forsaavidt han maa siges at have en Bopæl, som han endnu har bevaret, bliver at hjemsende dertil.

Ifølge Loven af 14de Marts 1867 § 3 afholdes Udgifterne ved straffede Personers Hjemsendelse fra Straffeanstalterne af disses Kasse. Denne Regel, hvorefter Udgifterne ved Hjemsendelsen af de nævnte Personer afholdes paa samme Maade som Udgifterne ved Straffens Fuldbrydelse, er i Lovforslaget foreslaaet udvidet til de Tilfælde, hvor Straffen ikke har bestaaet i offentligt Arbejde, i hvilke Tilfælde Udgifterne saaledes ville være at afholde efter Reglerne for Delinkventomkostninger. Medens Udgifterne ved de nævnte Personers Forsørgelse, indtil Hjemsendelsen kan finde Sted, derhos nu afholdes paa samme Maade som Udgifterne ved selve Hjemsendelsen, ville de efter § 58, sidste Punktum, fremtidig være at afholde af Forsørgelseskommunen.

Udgifterne til Hjemvises Oversendelse over Beterne blive efter de for Tiden gjældende Regler endelig erstattede Affendelseskom-